

стіанство то. А за кни́ги що да рече́мз; ка́жвы не нахо́ж-
да на Гре́ческіятз; вса́кій зна́е, ко́йто йма вѣдѣ́ніе вз него́.
За то́ ми се мнѣ́ да є́ по́-по́лезно за на́ши те є́ди-
нопле́мніи да о́учатз вкѣ́пѣ со скѣ́иатз ма́терній іа́зыкз
й Гре́ческіятз, йлі́ поне́ поса́ѣ по ма́терніятз него́ пе́рво за
сла́дѣю́щы те причи́ны. Пе́рво за́що́то на Гре́ческіятз іа́зыкз
се нахо́ждатз разлі́чни лю́бопы́тніи списа́ніа, й сі́чки те є́-
пі́стімы (на́жки) є́тъ ко́йто мо́жатз вз скѣ́ро вре́ме да се
напо́а́тъ со се́каквы благопо́трѣвны іде́и (пона́тіа). А вто́-
ро, (безз стыда́ да рече́ме) за́що́о ка́квѣто є́ Славе́нскій іа́-
зы́кз іскренна ма́терь на-Бо́лгарскіятз, така́ є́ Є́ллинскій
на-Славе́нскіятз на ісправле́ніе то. За́що́то сі́чкото Славе́н-
ско сваще́нно писа́ніе (вса́кз зна́е й ісповѣ́дѣва) пре́ведено
є́ є́тъ Є́ллинскіа іа́зыкз, й него́вата краса́та й сла́дость со-
храни́ло є́ се́каде. Й мнѣ́мисє́, а́ко да не грѣ́шимз, ма́ка́рз
й за́що́то є́ мно́го бога́тъ й о́удобообра́щенє́нз Славе́нскій
іа́зыкз, мно́го є́ об́а́че пріа́лз спомо́ществова́ніе вз сла́дост-
но то й скѣ́йственно то пре́ведє́ніе, произведе́ніе, сло́женіе, сов-
ственнорече́ніе, й проч. є́тъ Є́ллинскіа. Ко́йто йма докѣ́лно
зна́ніе й вз два́ та тіа іа́зыцы, то́й позна́ва іа́сно та́а і-
стина. А дрѣ́го за́що́то ні́кога є́пі́стімы те не са́ се пре́вели
на Славе́нскіятз іа́зыкз, но полѣ́чава́ли са ги до днє́сь Сла-
ва́ни, Рѣ́си, Сѣ́рви, й Бо́лгари йлі́ на Ла́тінски, йлі́ на Гре́-
чески, йлі́ на дрѣ́гз нѣ́кой іа́зыкз. А за на́сз ко́йто не́ма-
ме ни на Славе́нски, нито на Бо́лгарски є́пі́стімы те, нито
о́учітели те, не є́ ли по́ доврѣ́о кмѣ́сто Ла́тінски, йлі́ Не́мец-
ки, йлі́ Францѣ́зски, да ви́вдрѣ́ваме Гре́ческіятз, ко́йто є́